

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/538/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1511209080
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1511209080.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovej a členov senátu JUDr. Moniky Holickej a JUDr. Ondreja Krajča v právnej veci navrhovateľa: F. Q. P., bytom K. 8, B., zastúpeného Mgr. Gordanou Novomestskou, advokátkou, so sídlom Kocelova 9, Bratislava proti odporcovi: Všeobecná zdravotná poisťovňa, a.s., so sídlom Mamatyova 17, Bratislava, IČO: 35937874, o neplatnosť skončenia pracovného pomeru a o náhradu mzdy, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V zo dňa 17. marca 2014, č.k. 43C/161/2011-212, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh, ktorým sa navrhovateľ v znení jeho doplnenia zo dňa 06.12.2011 a úpravy petitu návrhu zo dňa 29.05.2012 domáhal určenia neplatnosti výpovede zo dňa 21.10.2010 podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2 Zákonníka práce, určenia, že pracovný pomer trvá a náhrady mzdy za obdobie od 17.12.2010 do 30.06.2012 v sume XX.XXX,XX eur brutto a za každý ďalší mesiac v sume X.XXX,XX eur brutto až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, spolu s 9 % úrokom z omeškania ročne od 17.12.2010 až do zaplatenia. Rozhodol tak po doplnení dokazovania v zmysle právneho názoru odvolacieho súdu uvedeného v uznesení Krajského súdu v Bratislave č.k. 8Co/381/2012-147 zo dňa 30.04.2013, ktorým zrušil rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 18.06.2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie a podľa ktorého sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že navrhovateľ odvolaním z funkcie riaditeľa krajskej pobočky prestal spĺňať požiadavky uvedené v ust. § 42 ods. 2 Zákonníka práce, čím odporcovi vznikol dôvod na rozviazanie pracovného pomeru s navrhovateľom výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2 Zákonníka práce, keď aj podľa názoru odvolacieho súdu výpovedným dôvodom v zmysle týchto ustanovení je skutočnosť, že zamestnanec prestal spĺňať požiadavky, ktorými sú v zmysle § 42 ods. 2 Zákonníka práce voľba alebo vymenovanie ako predpoklad vykonávania funkcie. Odvolací súd však posúdil ako predčasný záver súdu prvého stupňa, že odporca preukázal, že v čase dania výpovede navrhovateľovi nemal iné voľné pracovné miesto a na tieto okolnosti uložil súdu prvého stupňa doplniť dokazovanie. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia súd prvého stupňa uviedol, že dňa 13.10.2010 odporca osobne doručil navrhovateľovi písomné odvolanie z funkcie riaditeľa krajskej pobočky VŠZP a.s. v Bratislave a písomné podanie označené ako „Ponuka inej vhodnej práce“, ktorých prevzatie navrhovateľ odmietol podpísať. V uvedenom podaní odporca navrhovateľovi oznámil, že generálny riaditeľ ho dňa 13.10.2010 odvolal z funkcie riaditeľa krajskej pobočky VŠZP Bratislava, čím prestal spĺňať predpoklady na výkon dohodnutej práce podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce. Keďže odporca nemá žiadne voľné pracovné miesto, či už na dobu neurčitú alebo určitú v mieste, ktoré bolo dohodnuté podľa pracovnej zmluvy ako miesto výkonu práce, nemôže dať ani ponuku inej vhodnej práce a z uvedených dôvodov bude skončenie

pracovného pomeru riešené výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2 Zákonníka práce alebo dohodou z toho istého dôvodu. Vykonaným dokazovaním mal za preukázané, že skončenie pracovného pomeru výpoveďou zo dňa 21.10.2010 navrhovateľ prevzal dňa 08.11.2010, pričom mu bolo zároveň oznámené, že podnikový výbor OZ PPaP pri VŠZP, a.s. toto prerokoval v súlade s § 74 Zákonníka práce dňa 20.10.2010, výpovedná doba bola v súlade s § 62 Zákonníka práce 3 mesiace a začala plynúť od 1 dňa kalendárneho mesiaca nasledujúceho po doručení výpovede (01.12.2010) a skončila sa uplynutím posledného dňa príslušného kalendárneho mesiaca, t.j. 28.02.2011. Navrhovateľ písomným podaním zo dňa 17.12.2010 oznámil odporcovi, že výpoveď považuje za nezákonnú a dôvod v nej uvedený za právne nepodložený a účelový a uviedol, že trvá na ďalšom zamestnávaní a požiadal o zaradenie na pracovné miesto uvoľnené od 01.01.2011 po odchode F.. A. V., odporca mu však následne oznámil, že pracovné miesto po F.. V. bolo obsadené iným zamestnancom a na skončenie pracovného pomeru výpoveďou trvá. Poukázal na to, že navrhovateľ ako vtedajší riaditeľ krajskej pobočky VŠZP a.s. Bratislava sa podieľal na príprave hromadného prepúšťania a teda mal vedomosť aj o pracovných miestach určených na zrušenie, keď dňa 20.09.2010 mu bolo ako riadiacemu pracovníkovi odporcu doručené oznámenie o úsporných opatreniach v počte zamestnancov, podľa ktorého predstavenstvo VŠZP dňa 20.09.2010 prijalo rozhodnutie o znížení počtu zamestnancov a to k 01.11.2010 maximálne o 340 pracovných miest, čo znamenalo realizovať vo VŠZP a.s. hromadné prepúšťanie; navrhovateľ bol zároveň požiadany o spracovanie návrhov zoznamu nadbytočných zamestnancov za jeho riadenú sekciu, pričom pri navrhovaní nadbytočných zamestnancov sa okrem iného malo zohľadniť najmä možné zníženie počtu prepúšťaných zamestnancov tým, že sa zrušia neobsadené pracovné miesta. Pokiaľ navrhovateľ s poukazom na systemizáciu pracovných miezd KP Bratislava k 21.09.2010 namietal, že navrhovateľ vykazoval celkom 3 neobsadené pracovné miesta, uviedol, že vykonaným dokazovaním odporca preukázal, a to predložením listinných dôkazov, že ku dňu 21.09.2010 evidoval len 2 neobsadené miesta a to spracovateľ faktúr a správca registra ako neobsadený zástup p. A.. Miesto referenta ekonomických činností v tom čase voľné nebolo. Zo systemizácie pracovných miest KP Bratislava k 01.11.2010, ako aj zo zoznamu nadbytočných zamestnancov a zoznamu preradených zamestnancov zistil, že odporca zrušil k 01.11.2010 7 miest spracovateľa faktúr PZS, 1 miesto správca registra PZS a 1 miesto referenta ekonomických činností, v porovnaní so stavom k 01.07.2010. V prípade pozície spracovateľa faktúr PZS z počtu 7 miest bol so 4 zamestnancami ukončený pracovný pomer v rámci hromadného prepúšťania, čo vyplýva zo zoznamu nadbytočných zamestnancov, 1 miesto zamestnanca prijatého na dobu určitú bolo zrušené a 1 zamestnankyňa bola preradená, pričom posledné miesto na tejto pozícii, na ktoré poukazoval navrhovateľ, bolo taktiež zrušené. V prípade pozície správca registra PZS bola zamestnankyňa G. A., vtedy čerpajúca rodičovskú dovolenku, zaradená na zoznam nadbytočných zamestnancov, čím bolo zrušené aj neobsadené miesto na jej zástup. Na základe uvedeného mal za preukázané, že navrhovateľom uvádzané 3 voľné pracovné miesta v čase pred daním výpovede neboli voľné, resp. boli rozhodnutím predstavenstva odporcu určené na zrušenie v dôsledku zníženia počtu zamestnancov k 01.11.2010. Navrhovateľ poukazoval aj na voľné pracovné miesto revízneho lekára v Trnave, ale v danom prípade bolo miesto výkonu práce, ako podstatná náležitosť v pracovnej zmluve, dohodnuté ako „Bratislava, krajská pobočka VŠZP, a.s.“ a vzhľadom na to konštatoval, že odporca nemal povinnosť ponúknuť toto voľné miesto navrhovateľovi a ak mu ho aj ponúkol, urobil tak nad rámec zákonných podmienok splnenia ponukovej povinnosti a je tak bez relevancie akým spôsobom tak urobil, či ústne alebo písomne. Ako nedôvodnú posúdil aj námietku navrhovateľa, týkajúcu sa nedodržania kolektívnej zmluvy odporcom, keď sa v zmysle čl. 15 bod 10 zaviazal, že zo zamestnancom, ktorý dovŕšil fyzický vek 4 roky pred možnosťou uplatnenia nároku na starobný dôchodok a odpracoval vo VŠZP 7 rokov, rozviaže pracovný pomer z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce len v prípade, ak ani po dôkladnom preskúmaní situácie nenájde iné riešenie. S poukazom na právny názor odvolacieho súdu považoval za ustálený výpovedný dôvod podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2 Zákonníka práce z dôvodu, že navrhovateľ sa nestal nadbytočným, jeho miesto nebolo zrušené, ale v dôsledku odvolania z funkcie riaditeľa krajskej pobočky prestal spĺňať predpoklady na výkon tejto funkcie a navyše odporca skončil pracovný pomer výpoveďou s navrhovateľom až po jeho povinnom prerokovaní s podnikovým výborom OZ PPaP pri VŠZP a.s., ako odborovou organizáciou zamestnancov odporcu. Dospel preto k záveru, že odporca preukázal splnenie podmienky uvedenej v § 63 ods. 2 Zákonníka práce pre platnosť výpovede. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal s odôvodnením, že si náhradu trov neuplatnil a ani mu žiadne trovy nevznikli.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote navrhovateľ, žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie, alternatívne zmeniť a jeho

návrhu vyhovieť a odporcovi uložiť povinnosť nahradiť mu trovy konania. Namietal, že jeho odvolaním z funkcie riaditeľa krajskej pobočky VŠZP a.s. v Bratislave s účinnosťou od 13.10.2010 došlo k ukončeniu jeho pôsobenia u odporcu ako riaditeľa krajskej pobočky, nie však k ukončeniu pracovného pomeru, pretože tento nebol založený pracovnou zmluvou po vymenovaní do funkcie, ale bol založený už pred vymenovaním riadnou pracovnou zmluvou dňa 24.01.1994. Vymenovaním do funkcie riaditeľa krajskej pobočky v Bratislave mu nevznikol pracovný pomer a nemohol mu preto pracovný pomer ani zaniknúť odvolaním z funkcie riaditeľa a nemohol preto odporca uviesť ako výpovedný dôvod ust. § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2 - zamestnanec prestal spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2. Jeho odvolaním z funkcie riaditeľa došlo len k ukončeniu výkonu danej funkcie a odporca mu mal ponúknuť pracovné miesto, z ktorého bol do funkcie riaditeľa pobočky menovaný. Ďalej namietal, že dokladom systemizácia pracovných miest zamestnancov VŠZP krajskej pobočky Bratislava k 21.09.2010 preukázal, že už v čase pred jeho odvolaním boli v mieste jeho výkonu práce voľné 3 pracovné miesta a to miesta spracovateľa faktúr, správcu registra PZS a referenta ekonomických činností, avšak žiadne z týchto miest mu nebolo ponúknuté a nebolo mu ponúknuté ani voľné pracovné miesto revízneho lekára v Trnave a napriek k týmto voľným pracovným miestam odporca listom zo dňa 13.10.2010 oznámil, že nemá pre neho žiadne voľné pracovné miesto a bude s ním ukončený pracovný pomer podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2 Zákonníka práce. Odporca podľa jeho názoru porušil hmotnoprávnu podmienku na ukončenie pracovného pomeru upravenú v ust. § 63 ods. 2 Zákonníka práce, podľa ktorého môže zamestnávateľ dať zamestnancovi výpoveď iba vtedy, ak nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce a nesplnením si tejto podmienky, ako aj ukončením pracovného pomeru výpoveďou podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2 Zákonníka práce porušil odporca ustanovenia zákonníka práce a ukončenie pracovného pomeru je preto neplatné. V prípade, ak odporca nemal pre neho po odvolaní z funkcie iné vhodné pracovné miesto, mal s ním ukončiť pracovný pomer pre nadbytočnosť podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce z dôvodu, že jeho pracovný pomer nevznikol vymenovaním do funkcie riaditeľa pobočky, ale vznikol pred jeho vymenovaním a ust. § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2 Zákonníka práce by bolo možné aplikovať podľa jeho názoru len v prípade, ak by pred vymenovaním za riaditeľa pobočky nebol v pracovnom pomere s odporcom. Uviedol, že okrem toho, že preukázal, že v danom čase boli na pobočke 3 neobsadené pracovné miesta, v danom čase bol dlhodobo práceneschopný aj revízny lekár F.. V. A., takže aj toto miesto bolo neobsadené. Namietal, že v konaní nebolo preukázané, či ním uvedené 3 voľné pracovné miesta boli skutočne zrušené a bola zamestnancom daná výpoveď a minimálne nebolo preukázané zrušenie pracovného miesta správcu registra PZS, kde zamestnankyňa A. bola na rodičovskej dovolenke, a že toto miesto bolo k 01.11.2010 zrušené. Podľa jeho názoru toto pracovné miesto v čase pred daním výpovede bolo neobsadené a malo mu byť ponúknuté. Ďalej namietal, že na jeho ukončenie pracovného pomeru sa vzťahuje bod 2 čl. 15 Kolektívnej zmluvy, upravujúce hromadné prepúšťanie a odporca bol preto povinný postupovať podľa § 63 ods. 2 písm. a/ Zákonníka práce a podľa čl. 15 bodu 4 Kolektívnej zmluvy a ponúknuť mu pracovné miesto aj na iných pracoviskách a takým miestom bolo neobsadené miesto revízneho lekára v Trnave. Súd prvého stupňa sa z uvedenými ustanoveniami kolektívnej zmluvy nezaoberal napriek tomu, že sú právne významné pre posúdenie splnenia ponukovej povinnosti voľných pracovných miest.

Odporca vo svojom vyjadrení navrhol napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Namietal, že navrhovateľ v odvolaní neuviedol žiadne nové okolnosti a tvrdenia, ktorými by sa súd prvého stupňa nevysporiadal. Uviedol, že správne uplatnil výpovedný dôvod podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2 Zákonníka práce a nedôvodne navrhovateľ namietala nesprávne použitý výpovedný dôvod, keď aj súd prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia konštatoval, že odvolaním z funkcie riaditeľa pobočky pracovný pomer nezanikol, ale vznikol len výpovedný dôvod podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2 Zákonníka práce a aj podľa právneho názoru odvolacieho súdu neboli v danom prípade splnené zákonom stanovené predpoklady pre ukončenie pracovného pomeru s navrhovateľom z dôvodu nadbytočnosti podľa § 63 ods. 1 písm. d/ Zákonníka práce. Nesúhlasil ani s tvrdením navrhovateľa, že porušil hmotnoprávnu podmienku pre ukončenie pracovného pomeru upravenú v § 63 ods. 2 Zákonníka práce a poukázal na to, že v rámci ponukovej povinnosti bol povinný ponúknuť mu iné zamestnanie podľa miesta, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce, čo v danom prípade bolo v Bratislave, pričom nad rámec jeho zákonných povinností ponúkol navrhovateľovi aj miesto v Trnave, ktoré navrhovateľ neprijal. Nesúhlasil ani s námietkami navrhovateľa, týkajúcimi sa nedodržania ustanovení kolektívnej zmluvy, keď prvostupňový súd sa v odôvodnení zaoberal aj otázkou rozviazania pracovného pomeru zo zamestnancom, ktorý dovŕšil fyzický vek 4 roky pred možnosťou uplatnenia nároku na starobný dôchodok a odpracoval u odporcu 7 rokov a viac, a v súlade s kolektívnou zmluvou konštatoval, že

uvedené ustanovenie sa týka rozviazania pracovného pomeru z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. d/ Zákonníka práce.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je vecne správny.

V prejednávanej veci súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie skutočností rozhodujúcich pre posúdenie dôvodnosti návrhu, ktorým sa navrhovateľ domáhal určenia neplatnosti výpovede zo dňa 21.10.2010 podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2 Zákonníka práce, určenia, že pracovný pomer trvá a náhrady mzdy špecifikovanej v petite návrhu, keď doplnil dokazovanie v súlade s právnym názorom odvolacieho súdu uvedeným v uznesení Krajského súdu v Bratislave č. k. 8Co/381/2012-147 zo dňa 30.04.2013, ktorým zrušil rozsudok súdu prvého stupňa zo dňa 18.06.2012 a vec mu vrátil na ďalšie konanie za účelom doplnenia dokazovania na zistenie, či odporca mal možnosť navrhovateľa ďalej zamestnávať. Vykonalé dôkazy vyhodnotil v súlade so zásadami vyplývajúcimi z ust. § 132 O.s.p. a na základe vykonaného dokazovania dospel k správne skutkovému zisteniu, že odporca v čase dania výpovede navrhovateľovi nemal iné voľné pracovné miesto a nemal teda možnosť navrhovateľa ďalej zamestnávať v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce; vec posúdil správne, keď na daný prípad aplikoval ust. § 63 ods. 2 Zákonníka práce, ktoré aj správne vyložil v súlade s ustálenou súdnou a výkladovou praxou a dospel k správne právnemu záveru, že výpoveď z pracovného pomeru daná odporcom navrhovateľovi je preto platná aj z hľadiska splnenia si ponukovej povinnosti odporcom a svoje dôvody vedúce k zamietnutiu návrhu navrhovateľa aj náležite v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z § 157 ods. 2 O.s.p. odôvodnil, pričom sa dôsledne vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami podstatnými pre právne posúdenie veci, ako aj so všetkými relevantnými argumentmi sporových strán a posúdil opodstatnenosť všetkých právne a skutkovo relevantných námietok účastníkov súvisiacich s predmetom konania.

Podľa § 63 ods. 2 Zákonníka práce v znení účinnom do 31.08.2011, zamestnávateľ môže dať zamestnancovi výpoveď, ak nejde o výpoveď pre neuspokojivé plnenie pracovných úloh, pre menej závažné porušenie pracovnej disciplíny alebo z dôvodu, pre ktorý možno okamžite skončiť pracovný pomer, iba vtedy ak

a/ zamestnávateľ nemá možnosť zamestnanca ďalej zamestnávať, a to ani na kratší pracovný čas v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce,

b/ zamestnanec nie je ochotný prejsť na inú pre neho vhodnú prácu, ktorú mu zamestnávateľ ponúkol v mieste, ktoré bolo dohodnuté ako miesto výkonu práce alebo sa podrobiť predchádzajúcej príprave na túto inú prácu.

V konaní pred súdom prvého stupňa bolo vykonaným dokazovaním preukázané, že pracovný pomer medzi účastníkmi konania vznikol uzavretím pracovnej zmluvy dňa 24.01.1994, ktorá bola nahradená pracovnou zmluvou zo dňa 01.07.2005 a na základe dohody o zmene pracovnej zmluvy vykonával navrhovateľ s účinnosťou od 07.12.2006 druh práce - hlavný manažér krajskej pobočky - riaditeľ krajskej pobočky. Následne bol navrhovateľ generálnym riaditeľom odvolaný s funkcie riaditeľa krajskej pobočky, s účinnosťou dňom 13.10.2010, dekrétom zo dňa 13.10.2010 č. Z 777456/2010. Odporca skončil pracovný pomer s navrhovateľom výpoveďou zo dňa 21.10.2010, v zmysle § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2 Zákonníka práce, z dôvodu, že navrhovateľ prestal spĺňať požiadavky podľa § 42 ods. 2 Zákonníka práce a skončenie pracovného pomeru výpoveďou prevzal navrhovateľ dňa 08.11.2010.

Pri posudzovaní platnosti výpovede zo dňa 21.10.2010 súd prvého stupňa vychádzal; v súlade s ust. § 226 O.s.p.; z právneho názoru odvolacieho súdu, uvedeného v uznesení č. k. 8Co/381/2012-147 zo dňa 30.04.2013, ktorý sa stotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že navrhovateľ odvolaním z funkcie riaditeľa krajskej pobočky prestal spĺňať požiadavky uvedené v ust. § 42 ods. 2 Zákonníka práce, čím pracovný pomer navrhovateľa nezankol, ale vznikol výpovedný dôvod podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2 Zákonníka práce, ktorým je skutočnosť, že zamestnanec prestal spĺňať požiadavky, ktorými sú v zmysle § 42 ods. 2 Zákonníka práce voľba alebo vymenovanie ako predpoklad vykonávania funkcie, pričom za požiadavku v zmysle uvedeného ustanovenia nemožno považovať založenie pracovného pomeru s týmto zamestnancom pracovnou zmluvou až po jeho zvolení alebo vymenovaní, keď v tejto časti uvedené ustanovenie len upravuje režim vzniku pracovného pomeru zo zamestnancom, ktorý ešte pred uzavretím pracovnej zmluvy splnil zákonom stanovené predpoklady pre vykonávanie funkcie.

Z toho dôvodu je bez právneho významu skutočnosť namietaná navrhovateľom, že jeho pracovný pomer bol založený už pred vymenovaním do funkcie riaditeľa krajskej pobočky. Odvolací súd sa v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal aj s námietkami navrhovateľa, týkajúcimi sa povinnosti odporcu ponúknuť navrhovateľovi miesto revízneho lekára a použitia výpovedného dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, a dospel k záveru, že odporca nemal povinnosť ponúknuť navrhovateľovi miesto revízneho lekára, pretože na tento druh práce navrhovateľ v čase jeho odvolania z funkcie riaditeľa pobočky nemal uzavretú pracovnú zmluvu, pretože v tejto časti bola pracovná zmluva zo dňa 01.07.2005 zmenená dohodou zo dňa 07.12.2006 a konštatoval, že v danom prípade neboli splnené zákonom stanovené predpoklady pre použitie výpovedného dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b/ Zákonníka práce, pretože navrhovateľ sa nestal nadbytočným, keď jeho miesto nebolo zrušené a nebola teda daná príčinná súvislosť medzi organizačnou zmenou a nadbytočnosťou navrhovateľa, ale navrhovateľ v dôsledku odvolania z funkcie riaditeľa krajskej pobočky prestal spĺňať predpoklady pre výkon tejto funkcie.

Z uvedeného právneho názoru odvolacieho súdu vyplýva, že súd prvého stupňa správne ustálil existenciu výpovedného dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2 Zákonníka práce a nie sú preto dôvodné námietky navrhovateľa, uvedené v jeho odvolaní, týkajúce sa použitia nesprávneho výpovedného dôvodu odporcom, resp. použitia výpovedného dôvodu podľa § 63 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce, ako aj námietky týkajúce sa povinnosti odporcu ponúknuť navrhovateľovi miesto revízneho lekára.

Odvolací súd nariadil súdu prvého stupňa doplniť dokazovanie len na okolnosti, týkajúce sa splnenia ponukovej povinnosti odporcu v zmysle § 63 ods. 2 Zákonníka práce, a to najmä na zistenie, či skutočne došlo k zrušeniu neobsadených pracovných miest uvedených v Systemizácii pracovných miest zamestnancov VŠZP krajskej pobočky Bratislava k 21.09.2010 - Zoznam nadbytočných zamestnancov krajskej pobočky Bratislava v súlade s rozhodnutím odporcu o znížení počtu zamestnancov s účinnosťou k 01.11.2010, podľa ktorého pri navrhovaní nadbytočných zamestnancov malo byť okrem iného zohľadnené i možné zníženie počtu prepúšťaných zamestnancov tým, že sa zrušia neobsadené pracovné miesta.

Súd prvého stupňa postupoval v súlade s uvedenými pokynom odvolacieho súdu, keď v ďalšom konaní, po doplnení dokazovania, posudzoval platnosť výpovede už len z hľadiska splnenia si ponukovej povinnosti odporcom podľa § 63 ods. 2 Zákonníka práce.

Súd prvého stupňa v ďalšom konaní správne zameral dokazovanie na zistenie, či v čase dania výpovede navrhovateľovi boli u odporcu neobsadené pracovné miesta uvedené navrhovateľom podľa zoznamu zamestnancov Krajskej pobočky v Bratislave so stavom k 21.09.2010, a to pracovné miesta: spracovateľ faktúr PZS, správca registra PZS a referent ekonomických činností. Z listinných dôkazov predložených odporcom správne zistil, že neobsadené bolo len 1 miesto spracovateľa faktúr na dobu neurčitú a 1 miesto správcu registra PZS, ale len ako neobsadené miesto počas MD a RD, avšak miesto referenta ekonomických činností neobsadené nebolo, čo preukázal odporca predložením Systemizácie pracovných miest zamestnancov VŠZP krajskej pobočky Bratislava k 21.09.2010. Ďalej z odporcom predloženej Systemizácie plánovaných pracovných miest platnej od 01.07.2010 a Systemizácie pracovných miest platnej od 01.11.2010 správne zistil, že k 01.11.2010 došlo u odporcu k zníženiu pracovných miest, a to o 7 miest spracovateľa faktúr PZS o 1 miesto správcu registra PZS a 1 miesto referenta ekonomických činností. Ďalej zo zoznamu zamestnancov príslušných organizačných útvarov KP Bratislava k 01.11.2010 vyplýva, že plánované znížené počty zamestnancov uvedených profesií boli po hromadnom prepúšťaní dodržané, pričom súd prvého stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vysporiadal so všetkými pracovnými miestami, predstavujúcimi rozdiel k 01.11.2010 oproti stavu platnému k 01.07.2010, pri posudzovaní voľných pracovných miest a zisťovaní, ktoré z pracovných miest boli zrušené, správne vychádzal aj z predloženého zoznamu nadbytočných zamestnancov a na základe predložených listinných dôkazov správne dospel k záveru, že miesto spracovateľa faktúr PZS, uvádzané navrhovateľom ako neobsadené, bolo zrušené, pričom poukázal aj na zrušenie ďalšieho obsadeného miesta na dobu určitú, ďalej na preradenie 1 zamestnankyne na OZP a na ukončenie pracovného pomeru zo 4 zamestnancami v rámci hromadného prepúšťania a správne tiež dospel k záveru, že zrušené bolo aj miesto správcu registra PZS, keď zamestnankyňa, ktorá bola na MD a následne na RD a nebola nikým zastupovaná, bola zaradená na zoznam nadbytočných zamestnancov. Súd prvého stupňa správne vyhodnotil predložené listinné dôkazy a z vykonaného dokazovania vyvodil správny skutkový záver, že navrhovateľom uvádzané 3 voľné pracovné miesta v čase pred daním

výpovede neboli voľné, resp. boli rozhodnutím predstavenstva odporcu určené na zrušenie v dôsledku zníženia počtu zamestnancov k 01.11.2010, na základe ktorého správne skutkovo ustálil, že odporca nemal možnosť navrhovateľa ďalej zamestnávať, a dospel k správne právnemu záveru, že v danom prípade bola splnená aj zákonom stanovená podmienka platnosti výpovede v zmysle § 63 ods. 2 Zákonníka práce. Správne poukázal na to, že vzhľadom na dohodnuté miesto výkonu práce s navrhovateľom v pracovnej zmluve nemal odporca povinnosť ponúknuť mu miesto revízneho lekára v Trnave, a pokiaľ ide o navrhovateľom namietané nedodržanie kolektívnej zmluvy odporcom v čl. 15 bod 10 týkajúceho sa rozviazania pracovného pomeru z dôvodov uvedených v § 63 ods. 1 písm. d/ Zákonníka práce, správne poukázal na to, že v danom prípade bol ustálený výpovedný dôvod podľa § 63 ods. 1 písm. d/ bod 2 Zákonníka práce a uvedené ustanovenie kolektívnej zmluvy nemožno použiť, keďže navrhovateľ sa nestal nadbytočným.

Súd prvého stupňa logicky vysvetlil postup, na základe ktorého k svojim skutkovým záverom, na základe vykonaných dôkazov, dospel a odvolací súd nezistil, že by súd prvého stupňa považoval za zistené niečo, čo sa v spise nenachádzalo, resp. že by opomenul niečo podstatné, čo z obsahu spisu vyplývalo, alebo že by v jeho úvahách existovali logické rozpory. Len odlišný názor navrhovateľa na to, ktoré skutočnosti treba mať na základe akých dôkazov za preukázané, príp. či vykonané dôkazy postačujú na preukázanie relevantných skutočností, nie je, s ohľadom na zásadu voľného hodnotenia dôkazov (§ 132 O.s.p.), spôsobilý spochybniť správnosť skutkových záverov, ku ktorým došiel súd prvého stupňa na základe výsledkov ním vykonaného dokazovania.

Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil s vyhodnotením vykonaných dôkazov súdom prvého stupňa, s právnym posúdením veci súdom prvého stupňa, ako aj s odôvodnením napadnutého rozsudku, majúcim všetky zákonom stanovené náležitosti podľa § 157 ods. 2 O.s.p. Obsah odvolania navrhovateľa nie je spôsobilý; z hľadiska ním uplatnených odvolacích dôvodov; spochybniť správnosť záverov súdu prvého stupňa, keď ani v odvolacím konaní neboli zistené také nové rozhodujúce skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mali za následok zmenu skutkového stavu alebo by spochybňovali správnosť právnych záverov na ktorých súd prvého stupňa založil svoje rozhodnutie.

Vzhľadom na vyčerpávajúce odôvodnenie súdu prvého stupňa by odvolací súd posudzovaním odvolacích námietok navrhovateľa už len opakoval správnosť záverov súdu prvého stupňa, ktorý po dôkladnej úvahe vydal svoje rozhodnutie v súlade s platnou právnou úpravou. Navrhovateľ len zopakoval skutočnosti, na ktoré poukazoval a ktoré odprezentoval aj pred súdom prvého stupňa, pričom na dôkladnom zvážení a správnom vyhodnutí aj týchto skutočností a tvrdení spočíva prvostupňovým súdom vydaný rozsudok.

Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 a 2 ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože si náhradu neuplatnil riadnym návrhom podľa § 151 ods. 1 O.s.p. a v odvolacom konaní mu trovy ani nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.